

Artikel van de Maand – Maart 2014

Zending en eschatologie (10) – Openbaring

Door Dr. Steef van 't Slot

Er zijn teveel interpretaties van dit boek om op te noemen. Eén reden kan zijn dat de laatste dagen nog niet ver genoeg gevorderd zijn om te kunnen vaststellen waar het heen gaat. We zijn misschien nog niet door ‘het begin van de geboorteweëen’¹ heen. Naarmate de tijd vordert, zal ook ons begrip van de Openbaring en de juiste interpretatie van gebeurtenissen en hun volgorde toenemen. Wellicht komt er meer overeenstemming over de juiste betekenis.

Intussen moeten we ons afvragen wat de *consequenties* zijn van onze visie op de Openbaring. Doet ons begrip ervan ons in slaap vallen omdat er ieder moment een opname kan plaatsvinden? Of brengt het ons tot actie, omdat we de komst van de Heer² kunnen bespoedigen door heilig te leven en het evangelie te prediken tot aan de einden der aarde?³ Onze eschatologische doctrine wordt óf bewezen óf tegengesproken door onze betrokkenheid bij wereldzending. Als we geloven dat Christus niet terugkomt voor er gelovigen zijn van ‘iedere stam, taal, volk en natie’,⁴ zullen we alles doen om dat te realiseren tijdens ons leven!

Getuige zijn van de wederkomst van Christus kan een belangrijk motief zijn voor deelname aan wereldzending. Wat zou de wereld meer kunnen zegenen dan Zijn terugkeer?

Als de gemeente in 4:1 opgenomen zou worden zou het nutteloos voor haar zijn te weten wat tijdens haar afwezigheid op aarde gebeurt; de Openbaring zou ophouden een gemeente-boek te zijn en er een worden voor ‘achtergelaten’ ongelovigen – met niemand om het uit te leggen.

De Openbaring is een profetie, uitgedrukt in beelden die interpretatie behoeven en vergeleken moet worden met andere Schrift-profetieën om een consequente verklaring te vinden.

Het wordt ingewikkelder als we *nieuwe* beelden in de Openbaring zien: beelden die we nog niet eerder tegenkwamen. We moeten opletten dat we niets in de tekst leggen wat er niet is. Het moet duidelijk zijn dat een zendingstheologie niet de plaats is om de Openbaring uit te leggen; toch kun je wat uitleg en interpretatie niet voorkomen. Enkele voorbeelden:

- De wijze waarop Jezus beschreven wordt herinnert ons aan wat Daniël schreef;⁵
- Jezus legt de betekenis van de kandelaar en de sterren Zelf uit;⁶
- Het scherpe, tweesnijdende zwaard dat uit Zijn mond komt is Zijn Woord.⁷

---

¹ Matt. 24:8; Mark. 13:8. Geboorteweëen nemen toe (misdad, ziekte, oorlog) en natuurrampen treffen de aarde. We bevinden ons mogelijk tussen Op. 6:11 en 12, tussen het 5^e en 6^e zegel. We kunnen 6:12-14 interpreteren als natuurverschijnselen of als beelden van geestelijke realiteiten, maar de algemene angst van de wereldbevolking is nog niet zichtbaar (v. 15-17); ook ervaren we nog geen verschijnselen van het 7^e zegel

² 2 Pet. 3:12

³ Matt. 24:14

⁴ Op. 5:9; 7:9

⁵ Vergelijk Op. 1:12-20 met Dan. 7:13

⁶ Op. 1:20

⁷ Ef. 6:17b; Heb. 4:12

Er is geen twijfel over de *aanwezigheid*, het *gebruik* en het *eerdere voorkomen* van beelden die geestelijke realiteiten beschrijven als voorbeelden voor goede interpretatie. Een gevaar bij de uitleg van dit boek is het *aannemen* van dingen waarvoor geen tekstbewijs is. Denk maar aan de *consequenties* van de opname. Sommigen geloven dat vliegtuigen zullen neerstorten en miljoenen zullen doden. Geen tekst wijst daarop. We mogen de grens tussen Bijbelse gegevens en menselijke aannames niet overschrijden en ‘uitgaan boven wat geschreven is’.⁸

Het boek was erg belangrijk voor de kerken in Azië. Ze werden zwaar vervolgd.⁹ Vele voor hen relevante zaken worden genoemd¹⁰ maar hun betekenis reikt verder. De Openbaring kan als profetische voorafschaduw van de kerkgeschiedenis worden gezien, waarvan toen het meeste nog komen moest. Het richt zich tot de *lijdende kerk van alle tijden* – inclusief die van de laatste dagen. De ware Kerk van Christus zal altijd lijden: in de laatste dagen zal die vervolging hoofdzakelijk worden uitgevoerd door de afvallige kerk, de hoer van Babilon.

Die realiteit wordt goed verbeeld in ‘Foxe’s Boek der Martelaren’,¹¹ maar er zijn honderden andere, geschreven in de 2^e helft van de 20^e eeuw¹² en recenter.¹³ Een van de vaak ontkende doelen van de Openbaring is daarom, *de Kerk voor te bereiden om temidden van vervolging te overleven* en te volharden tot het einde¹⁴ en ‘hun leven niet lief te hebben tot de dood’.¹⁵

Vanuit een wereldzendingsperspectief wordt duidelijk dat ‘het einde’ niet zal komen totdat het evangelie gepredikt is tot aan het einde van de aarde.¹⁶ Die gebieden zullen alleen bereikt worden door veel lijden van zedende kerken en grote offers van zedelingen. Een zeker aantal martelaren is zelfs *vereist* voordat het einde komt.¹⁷ Vele kerken dagdromen over een opname zonder betrokkenheid bij het bereiken van onbereikten. Maar Christus’ woorden zijn niet multi-interpretabel: geen prediking tot de einden der aarde betekent geen ‘Eind’ (d.w.z. de voltooiing van de Grote Opdracht *door de discipelen van Christus* – wie anders?), zonder wie er geen opname kan zijn, omdat dan alle Grote Opdracht christenen weg zullen zijn.

Vanuit een pastoraal perspectief, wie zijn positie inneemt over of de opname voor, middenin of na de grote verdrukking plaats vindt, moet de vraag beantwoorden: ‘Is het beter voorbereid te zijn op verdrukking en er *niet* doorheen te hoeven gaan, of er *niet* op voorbereid te zijn en er *toch* doorheen te moeten?’ Je kunt beter voorbereid *zijn* en het fout te hebben, dan *niet* voorbereid te zijn en af te vallen vanwege verkeerde overtuigingen. Jezus zei tegen Zijn *discipelen*: ‘*Jullie* zullen overgeleverd, *vervolgd* en *ter dood gebracht* worden en *jullie* zullen *door alle volken gehaat* worden vanwege Mij. In die tijd zullen *velen* zich van het geloof *afkeren* ... de liefde van de *meesten* zal verkillen’.¹⁸ De exegetische vraag over het tijdstip van de grote verdrukking is niet zo relevant als de pastorale. Zijn we klaar om het ergste onder ogen te zien? Het is geen vraag van goed of fout, maar van wie er tot het eind toe staande zal blijven!

---

⁸ 2 Kor. 4:6

⁹ Op. 1:9; 2:3,9-11,13

¹⁰ Hoofdstukken 2 & 3

¹¹ Chadwick, Harold J., *The New Foxe’s Book of Martyrs*, Bridge – Logos, Gainesville Florida, USA, 2001

¹² Bijv. titles van Richard Wurmbbrand, de broers Haralan en Ladin Popov, Anne van der Bijl, Jan Pit, etc.

¹³ Bijv. Yun, *De hemelse man* (2002) en *Back to Jerusalem* (2003) met Paul Hattaway en waarschijnlijk de belangrijkste: *Blood and Sorrow*, by Taylor, Reimer & Van der Meer (eds.), WEA-MC, 2012

¹⁴ Matt. 10:22; 24:13

¹⁵ Op. 6:9-11; 12:11

¹⁶ Matt. 24:14

¹⁷ Op. 6:11b

¹⁸ Matt. 24:9,10,12 (mijn cursivering)